

NAGOTA (1) *sb f*

Oba a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -ota).

sg N nagota. ◇ [G nagoty. ◇ A nagotę.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Brak lub niedostatek ubrania; nuditas Vulg: [Biádá temu który dawa napoiu przyiaćielowi fwemu/ wpufzczáiąc zołć fwoię/ y vpoiaiąc/ áby ogládał nágothę iego [ut adspiciat nuditatem eius]. Leop Hab 2/15 (Linde).]

W połączeniu szeregowym: [świętych] żadne vtrapienie/ żaden vćifk/ żaden głód/ żadna nágotá/ żadne niebełpieczeńftwo/ żadne przełádowanie/ żaden [!] miecz áni śmierć/ áni żywot/ áni Angiołowie/ áni przełóżeńftwá/ áni fiły/ áni mocárftwá/ áni wyfokość/ áni głębokość/ od miłości BOżey/ y od kościołá iego odłáczyć y oderwać nie mogłá ReszPrz 25.

[Zwrot: »nagotę zasłonić«: Koń z polá żyw iest/ á ty nánim gonifz/ Z domowey fkory nágotę záfłonifz. BielawMyśl B2 (Linde).

W przen:

Szereg: »nagota i zelżywość«: Coby nas bez pochyby potkáło/ by był zá nas Pan Chryftus tey nágoty y zelżywości przyiać nie raczył. WujPosN 1584 I 287 (Linde).]

Synonim cf NAGOŚĆ.

Cf NAGOŚĆ